

Motion till riksdagen

1989/90:T306

av Birger Andersson (c)

En väg Norrköping–Västerås–Gävle

Stockholmsregionen har en besvärlig trafiksituation. Den ständigt ökande fordonstrafiken ger en dålig miljö. Upprepade krav hörs på att större andel av tillgängliga anslag för byggande av vägar tilldelas Stockholmsregionen för att förbättra trafikflödet. Ökade anslag till Stockholmsregionen innebär i sin tur att övriga län får mindre andel av totalanslaget för byggande av vägar inom respektive län. Alla län har behov av ökade väganslag. Därför måste en stark gemensam strävan vara att finna lösningar som ger goda totala effekter. En ytterst viktig åtgärd är att i så stor utsträckning som möjligt avlänka från Stockholmsregionen all genomgående fordonstrafik. Detta bör ske så fort som möjligt.

Vägförbindelsen "Räta linjen", en väg Norrköping–Katrineholm–Västerås–Sala–Gävle, ger denna möjlighet. "Räta linjen" är ca 35 km kortare än motsvarande förbindelse över Stockholm. Efter vissa ombyggnader kan skillnaden bli 45–50 km. "Räta linjen" är också ca 15 km kortare än över Katrineholm–Strängnäs–Enköping–Uppsala.

Kortare vägsträcka är en viktig faktor i den totala transportekonomin. Redan idag har därför "Räta linjen" stor betydelse för förbindelserna mellan Norrland och södra/sydöstra Sverige. "Räta linjen" kan för sydöstra Sveriges del anses vara en fortsättning norrut till Norrland av den regionalpolitiskt mycket viktiga E 66. "Räta linjen" används även som transportled mellan Norrlandskusten och västkustregionerna, bl.a. beroende på att vägsträckan Västerås–Gävle har en mycket bra vägtopografi, vilket är mycket betydelsefullt i synnerhet för den tunga trafiken.

För att "Räta linjen" skall fungera helt tillfredsställande som transportled krävs att förbättringar och ombyggnader snabbt kan genomföras på vissa vägvagnsnitt. Näringslivet kräver snabba och punktliga leveranser. Ur trafiksäkerhetssynpunkt är det nödvändigt med en jämn och hög vägstandard. Kortare vägsträcka och kortare transporttider ger bättre transportekonomi för transportföretagen. Därför måste "flaskhalsarna" byggas bort.

Om detta är berörda länsstyrelser väl medvetna. Förbättringar har genomförts, genomförs eller planeras att genomföras, men takten i förbättringarna är alldeles för långsam. Anvisade länsanslag räcker inte till för att på ett snabbt och effektivt sätt fullfölja standardhöjningen. Därför måste ytterligare medel tillföras väganslaget i respektive län för att en upprustning av återstående vägvagnsnitt av "Räta linjen" snabbt skall kunna genomföras.

Efter den erforderliga upprustningen skulle Stockholmsregionen kunna avlänkas från all genomgående fordonstrafik och "Räta linjen" skulle bli den för fordonstrafiken självklara vägförbindelsen mellan Norrlandskusten och södra Sverige.

Mot. 1989/90
T306

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om behovet av att snabbt fullfölja upprustningen av vägförbindelsen Norrköping–Västerås–Gävle, den s.k. Räta linjen.

Stockholm den 17 januari 1990

Birger Andersson (c)